

הסוגיא שלושים ושבע – יין בתוך המזון (מג ע"א)

בא להם יין בתוך המזון.

1. שאלו את בן זומא: מפני מה אמרו בא להם יין בתוך המזון – כל אחד ואחד מברך לעצמו, לאחר המזון – אחד מברך לכולם? אמר להם: הוואיל ואין בית הבלתייה פנוי.

ברייתא

מסורת התלמוד

[1] שאלו את בן זומא: מפני מה אמרו... אמר להם: הוαιיל ואין בית הבלתיה פניו. תוספთא ברכות ד יב; ירושלמי ברכות ו, י ע"ד. שאלו את בן זומא מפני מה אמרו. לעיל, מא ע"ב (סוגיא לב, "הסעודה", [4]). בא להם יין בתוך המזון – כל אחר ואחר מברך לעצמו, לאחר המזון – אחד מברך الكلם. משנה ברכות ו. ג.

רש"י

הוαιיל ואין בית הבלתיה פניו ואין לב המטוביין אל המברך, אלא לבלווע.

מהלך סוגיא ותולדותיה

לפי משנה ברכות וו "בא להם יין בתוך המזון כל אחד מברך לעצמו. אחר המזון אחד מברך לכלום". משנה זו נשנתה בימי בן זומא שחי בדור יבנה, שכן לפי הבריתא המובאת בסוגיא שלנו (ובמקבילות בתוספתא ברכות ד יב ובירושלמי ברכות וו, י"ד) שאלו את בן זומא לטעמן של הלכות אלו.

בדיוון בסוגיא הקודמת עמדנו על שני פירושים אפשריים לפיסקא זו ממשנתנו: הפירוש הרווח שלפיו המשנה מנוגה בין יין הבא בתוך המזון ליין הבא לאחר המזון, ופירוש אחר שלפיו אין קשר בין שתי הפסיקאות, ו"אחר המזון אחד מברך לכלום" פירושו שהמזון מוציא את חבריו ידי חובה בברכת המזון. מנוטח הבריתא שלפנינו נראה פשוט שבן זומא וחבריו חיברו בין שתי הפסיקאות ממשנתנו, ואם כן הם פירשו את המשנה לפי הפירוש הרווח. אך במקבילות שבתוספתא ברכות ד יב ובירושלמי ברכות וו, י"ד שני: "שאלו את בן זומא: מפני מה בא להן יין בתוך המזון כל אחד ואחד מברך לעצמו? אמר להן מפני שאין בית הבליעה פניו".

פשוט הוא שנותח הבריתא בבבלי שלפיו ציטטו חבריו של בן זומא גם את המיללים "אחר המזון אחד מברך לכלום" בשאלתם הוא משני. הרי אם אכן שאלו חבריו את בן זומא לטעמן של שתי הפסיקאות במשנה מן הראי היה שיטבר את שתיהן – אבל בתשובתו הוא מתיחס רק לבבא הראשונה, בעניין היין שבתוכו המזון. מכאן שבמקור שאלו חבריו את בן זומא רק בעניין הבבא הזאת. ונראה שמטרת השאלה הייתה לברר אם דין היין שבתוכו הסעודה כדין הפת, וכל אחד מברך לעצמו מעיקר הדין, או שהוא מעיקר הדיין מן הראי היה שדין הינו כדין הפת, וככפי שמצוינו בכתביו קומראן שהכהן מברך על הפת ועל היין לכלום לפני הסעודה, ורק אילוץ טכני הביא לידי כך שאין בעל הבית מברך לכלום על היין כשם שהוא בוצע את הפת. בן זומא השיב שאכן מדובר באילוץ טכני בלבד: אין בית הבליעה פניו.

לפי נוטח הbabli ברור לחבריו של בן זומא מצטטים ממשנתנו, והביטויו " מפני מה אמרו" מתיחס למשנתנו. נמצא שמשנתנו – או לפחות שתי פיסקות רצופות ממנה – יסודה כבר בדור יבנה. אף כי וינה של התוספתא גורסת " מפני מה אמרו", כמו הbabli, אם כי איןו מgettext שתי פיסקות רצופות של המשנה, אלא מסתפק בפסקא "בא להם יין בתוך המזון כל אחד מברך לעצמו". ברם בנותח התוספתא כתוב יד ארפורת והדרפוס, וכן בירושלמי, חסורה המילה "אמרו", וייתכן אם כן שהמילים "בא להן יין בתוך המזון כל אחד מברך לעצמו" יסודן בדורישיך זה של בן זומא וחבריו, והם אינם מתיחסים למשנה סודורה אלא לנוהג נפוץ. עורך המשנה שילב את לשון הדורישיך מדור יבנה לתוך משנתו.

לטובת האפשרות הזאת, לחבריו של בן זומא לא שאלו לטעמה של משנה סודורה אלא לטעמה של הלכה רוחת, ייעדו שני עדים:

1. בתוספתא טהרות ו י"ז שני: "שאלו את בן זומא: מפני מה ספק רשות היחיד טמא? אמר להם... ומפני מה ספק רשות הרבנים טהור? אמר להן... רבנן שמעון בן גמליאל אומר: מפני מה ספק רשות היחיד טמא וספק רשות הרבנים טהור?...". והנה גם במקורה זה מצאו שעיקר ההלכה שעליה שואלים חבריו את בן זומא ושאליה מתיחס רבנן שמעון בן גמליאל שני במשנתנו בכמה מקומות, כגון טהרות ו א: "מקום שהיה רשות היחיד ונעשה רשות הרבנים, חוזר ונעשה רשות היחיד, כשהוא רשות היחיד ספקו טמא, כשהוא רשות הרבנים ספקו טהור", ושם וו: "ספק רשות היחיד טמא עד שיאמר לא נגעתי, ספק רשות הרבנים טהור עד שיאמר נגעתי". אך פשוט הוא שאין מgettextים ממשנה זו בבריתא של בן זומא, ואדרבה, המשנה מתבססת על דברי בן זומא ורבנן שמעון בן גמליאל.

2. חבריו של בן זומא שאלו אותו בענייני סעודה בבריתא נוספת נוספת, המובאת לעיל, מא ע"ב (סוגיא לב, "הסעודה", [4]):

שאלו את בן זומא, מפני מה אמרו: דברים הבאים מחמת הסעודה בתוך הסעודה אינם טעונים ברכה לא לפניהם ולא לאחריהם? אמר להם: הוואיל ופת פוטרתן.

גם כאן הבהיר מזכיר את חביריו של בן זומא כאשרו התייחסו למשנה סדרה, "מןני מה אמרו", אך במקורה זה לא מזכיר מקור תנאי המשמש במילים אלו, ולא מזכיר שום מקבילה לדורייח זה שבין בן זומא וחבירו. לעיל שיערנו שבריתת זו נוסחה בעקבות דברי רב פפא המובאים סמוך לפני הבריתתא בבבלי שם (סוגיא לב, "הסעודה", [3]):

אמר רב פפא, הלכתא: דברים הבאים מחמת הסעודה בתוך הסעודה – אין טעונים ברכה לא לפניהם ולא לאחריהם, ושלא מחמת הסעודה בתוך הסעודה – טעונים ברכה לפניהם ואין טעונים ברכה לאחריהם; לאחר סעודה – טעונים ברכה בין לפניהם בין לאחריהם.

ברם אף על פי שהדברים נוסחו מחדש בעקבות דברי רב פפא, נראה שמשמעות בהם מסורת אמונה בקשר לדורייח שבין בן זומא וחבירו.¹ חבירו של בן זומא שאלו אותו לגבי מכלול הדברים המוגשים עם הפת בתוך הסעודה: מדוע אין מברכים על הפרפראות, ומדוע כשברכיכים על היין כל אחד מביך לעצמו – בניגוד לפת עצמה שעליה בוצע בעל הבית והוא מוציא את המטובים בברכה? על כך השיב בן זומא שהפרפראות טפלות לפת והיא פוטרתן, ועל היין – שאינו טפל לפת והוא קבוע ברכה לעצמו – מן הראי היה שבעל הבית יברך בלבד כדי להוציא את המטובי ידי חובה כדין הפת, אלא שאין בית הבלתיה פניו ואם יענו "אמן" יסתכנו בהקדמת קנה לוושט,² ולلن כל אחד מביך לעצמו.

לאור זאת נראה שרבי מביא במשמעותו מדברי חבירו של בן זומא שבבריתתא, ולא להפר. על סמך שאלתם בנוגע הפרפראות קבע רבי "ברך על הפת פטר את הפרפרת", ועל סמך שאלתם בבריתתא שבסוגיא שלנו קבע רבי "בא להם יין בתוך המזון, כל אחד מביך לעצמו". אך כפי שהסבירנו בדיון בסוגיא הקודמת,³ ניתן שרבי חלך על בן זומא וסביר שהסיבה לכך איננה "מןני שאין בית הבלתיה פניו", אלא מפני ש"אין לא מהニア ליה הסבה", כלשון ההסבר לדברי האמורא רב בסוגיא הקודמת, ורק על הפת בוצע בעל הבית ומוציא את כולם ידי חובה ברכת הנהנין.

¹ ראו לעיל, הדיון בסוגיא לב, "הסעודה", עיוני הפירוש לפיסකאות [4-6].

² ראו ירושלמי ברכות ו, י ע"ד: "שאלות את בן זומא: מפני מה בא לך יין בתוך המזון כל אחד ואחד מביך לעצמו? אמר מר להן: מפני שאין בית הבלתיה פניו. אמר רבי מנא: הדא אמרה אונן דעתיש זו מיכלא אסור למימר ייס בגין סכנתא דנפשא. וראו ש' לירמןן, Tosfeta כפשתה, חלק א, זרעים (עליל, סוגיא ב הערא 3), עמ' 64.

³ ראו לעיל, הדיון בסוגיאלו, "הסבה", מדור "מהלך הסוגיא ותולדותיה: הבריתתא 'כיצד סדר' ומשנתנו". לדברינו שם לא התבטש רבי רק על הדברים של בן זומא המובאים בסוגיא שלו ולעיל מב ע"א (סוגיא לב, "הסעודה", [4]) אלא גם על הבריתתא "כיצד סדר" המובאתה בתוספთא ברכות ד ו מקבילות, וכן השווור שלו לנוסח המקורי של בריתתא זו (עינו שם) עליה שהנתנה של הבריתתא סבר שמעיקר הדין אין מוציאים את הולת ידי חובה ברכות הנהנין, פרט לברכת "המושיא" שמברכים על הפת ופרפראותיה.